

trvají poměry, podle nichž bylo vydáno rozhodnutí čís. 5487 sb. n. s., jehož se rekursní soud dovolává. O těchto okolnostech bude třeba jednati se stranami, neboť § 239 třetí odstavec c. ř. s. nařizuje jednání o návrhu učiněném při prvním roku některou stranou na odmítnutí žaloby, poněvadž některá ze stran jest ke sporu nezpůsobilá, nebo že osoba jako zástupce vystupující není k tomu oprávněna, stejně jako § 261 c. ř. s. tak nařizuje o námitkách a návrzích tam uvedených, jichž důležitost pro spor není větší než otázka způsobilosti býti ve sporu stranou.

Čís. 13891.

K tomu, by bylo odepřeno povolení exekuce k vydobytí výživného pro promlčení, nestačí, že z exekučního návrhu jest patrné, že vyživovací splátky, jež mají býti vydobyté, byly dospělé před více než třemi lety.

(Rozh. ze dne 26. října 1934, R I 1185/34.)

Na základě rozsudku úředního soudu v Berlíně povolil s o u d p r v é s t o l i c e exekuci k vydobytí výživného. V rekursu namítal dlužník, že vyživovací příspěvky jsou již promlčeny. R e k u r s n í s o u d exekuční návrh zamítl. D ů v o d y: Námitka jest oprávněna, ježto již z exekučního návrhu bylo lze seznati, že vyživovací splátky, které jest vydobýti, jsou vesměs splatné delší dobu než tři roky, takže lze právem proti nim uplatňovati promlčení podle § 1480 obč. zák.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Z exekučního návrhu jest sice patrné, že vyživovací splátky, které mají býti vydobyté, byly splatné před více než třemi lety. To však o sobě nestačí, by exekuce byla odepřena z důvodu promlčení, k němuž lze přihlížeti jen k námitce povinného, neboť k zániku nároku promlčením mimo uplynutí promlčecí lhůty třeba ještě jiných okolností, což vše jsou nové skutečnosti, k nimž v rekursním řízení nelze přihlížeti.

Čís. 13892.

Pracovní soudy (zákon ze dne 4. července 1931, čís. 131 sb. z. a n.).

Spory mezi zaměstnanci a zaměstnavateli o plnění na základě mimo-soudní dohody náleží k příslušnosti řádných soudů.

Zmatečností podle § 28 (1) čís. 3 zák. jest jen, bylo-li pracovním soudem rozhodnuto o věci, jež nenáleží před pracovní soudy, nikoliv též, byl-li pracovní soud věcně nepřislusný. Věcně nepřislusným jest pracovní soud pro pracovní spory, o nichž z v ů l e s t r a n jest rozhodnouti rozhodcům.

(Rozh. ze dne 26. října 1934, R I 1265/34.)

Žalobce domáhal se na svých bývalých zaměstnavatelích zaplacení 4.700 Kč, opíraje žalobní nárok o mimosoudní dohodu se žalovanými, již prý se mu zavázali zaplatiti zažalovaný peníz jako odškodné pro předčasné propuštění. Procesní soud první stolice (pracovní soud) žalobu zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu.

Nejvyšší soud nevyhověl žalobcovu rekursu.

Důvody:

Žalobce v souzeném sporu neuplatňuje nárok z pracovního poměru, neboť opírá žalobní žádání o zcela jiný právní důvod, o mimosoudní dohodu se žalovanými (§ 1380 obč. zák.) a z toho smíru žaluje, domáhaje se zaplacení částky 4.700 Kč, již prý mu žalovaní dluhují na p o d - k l a d ě s m í r u, jež uzavřeli se žalobcem. Jde tedy o splnění ujednání jako zvláštní smlouvy novační a nikoliv o nárok z poměru pracovního nebo služebního (§ 1 zák. čís. 131/1931 sb. z. a n.), pokud se týče o náhradní nárok z takového poměru (§ 2 cit. zák.). Spory právní povahy jako spor nynější náležejí však k příslušnosti ř á d n ý c h s o u d ů (sb. n. s. čís. 12.709, 12.702). Nesejde na tom, o který důvod žalobce opřel svou dřívější žalobu, podanou proti týmž žalovaným u pracovního soudu v Ú., když žalobce dotčenou žalobu vzal zpět, a příslušnost soudu pro n y n ě j š í ž a l o b u lze posouditi jen podle jejího obsahu a žádání. Mylný jest názor stěžovatelův, že námitka nepřislušnosti, která nebyla učiněna před procesním soudem, je prekludována, takže prý k věcné nepřislušnosti pracovního soudu v odvolacím řízení nelze ani přihlížeti z úřadu, a že odvolací soud může usnesením rozhodovati jen tehdy, byla-li námitka nepřislušnosti vznesena a nikoli hleděti k nepřislušnosti z úřadu. Co se týče věcné nepřislušnosti, jest rozeznávati důvod nepřislušnosti. Důvodem může býti buďsi, že věc nenáleží před soudy pracovní, nebo že pracovní soud jest věcně nepřislušný (§ 25 (1) zák. čís. 131/1931 sb. z. a n.). Zmatečností jest jen, bylo-li rozhodnuto o věci, která nenáleží před soudy pracovní (§ 28 (1) čís. 3), nikoli též, že pracovní soud byl věcně nepřislušný (§ 28 (1) čís. 3 ve srovnání s § 25 (1) zákona). Před soudy pracovní nenáleží věc buďsi proto, že ve smyslu zákona nejde vůbec o spor pracovní, buďsi proto, že sice jde o spor pracovní, ale o takový, který jest velicím předpisem (§ 1 čís. 2 zák.) přikázán k rozhodnutí jinému soudu neb orgánu, než soudu pracovnímu. Věcně nepřislušným jest pracovní soud pro pracovní spory, o nichž z vůle stran jest rozhodovati rozhodcům (§ 1 (3) zák.). Z řečeného vyplývá, že odvolací soud má, i když to nebylo před pracovním soudem namítáno, dbáti z úřední moci jen zmatečnosti, záležející v tom, že bylo pracovním soudem rozhodnuto o věci, která nenáleží před soudy pracovní, a o takový případ jde právě v souzené věci.

Čís. 13893.

Krycí směnky.

Význam krycí směnky jest v tom, že dlužník ručí z takové směnky potud, pokud závazek z úvěru, k jehož zajištění byla směnka vydána, nebyl úplně vyrovnán, ovšem jen do výše, do níž se zaručil.